

قصہ

دو روحاں دی ملاقات

حاجی فقیر اثر انصاری فیض پوری

بھیل ادبی سنگت بھیل منزل ڈیرا بھیلان ننکانہ صاحب

03078777980-03448777980

دو رُوہاں دی مُلاقات

بھتی بھتے دو جہتیاں نے واہ واہ مگر لنگھائی

کہ سیر موت و چھوڑا پایا موت بھتے نوں آئی

بھتے دی اک کلا پیلی کرد اسی اودہ واہی
 سارا دن اودہ محنت کردا شامیں گھر آئی
 زہری نوں وچکار بھانڈے ایوی وقت لنگھانڈے
 پنڈے لئی جناز گاہ تے پیسہ لایا سارا
 آخر بھتی اوتے وی نیر موت سند یہ آیا
 بھتے نے نیر بھتی کولوں لٹیاں سن کنسوٹیاں
 زہری نوں ویاہ کے بھتی لایا گلوں سیاہ
 پتر نہیں سی ساڈا کوئی دھس بک رب عطائی

دھس اک زہری چھڈ گیا بھتتا پت نہ جتیا کالی
 رادی کنڈھے کچے دے وچ پیلی اُتے جاوے
 دو نوں جی اک کھوئی اُتے بہ کے کھوتے جانڈے
 بھتے مُردیاں آرت دے لئی کم کیتا اک بھارا
 بھتے پچھوں بھتی نے زڈ سپاسی نہجایا
 جت دے وچ دو جہتیاں دیاں رُوہاں کھتیاں ہویاں
 بھتی دسیا تیرے پچھوں کتیا میں زڈ آیا
 پتر نہیں سی ساڈا کوئی دھس بک رب عطائی

اودہ سے ناں میں پیلی بناں بچے نہ ہسی لالی
 ماڈے ڈبڑے بے وارث دی کھیر کھانڈے گتے
 پاکستان دا حال سنا کچھ دیس اے کرمانوالا
 پاکستان دے واسیاں دے نے اجکل کم نرالے
 اودہی شان تے آن نوں ایہناں مٹی وچ رلایا

شہر دے اک بد معاش نے تمبندہ پیلی اُتے
 بھتے پچھیا بھتی تائی ملک دادس حوالہ
 بھتی دسیا بھتے نہ پچھ حال حوالے
 ڈاکٹر اقبال تے قائد اعظم جیہڑا ملک بنایا

نوجواناں گلیاں ملیاں بھدے نے آدارہ

بہتیاں وچ موبائل بھڑے نے پانڈے شور لگارا

طالب علم کالج جانڈے کتاں دے وچ ڈالے
 ادب آداب روانہ ہوئے گل نہ کوئی ٹمنے
 الف بے دی سار نہ کوئی کرے گل کھٹیاں
 بہتیاں وچ موبائل نے پکڑے کڑیاں دسریاں
 مرنہ وچ مُنڈیاں پان پائے نے بہتہ وچ سگریٹ لایا

کتاں دے وچ کتیاں لاکے سُن دے گیت نرالے
 کتاں اُتے سُو بے گانے سنجناں بھتیا بھتے
 کالج دیاں کتا باں اودہناں بھڑے نگرے لٹیاں
 ہر کڑی دا بھیس نرالا موڈھے بیک اے پایا
 مرنہ وچ مُنڈیاں پان پائے نے بہتہ وچ سگریٹ لایا

کڈھاں لال تھکاں نال کردے مایاں نہ سمجھایا

آج کالج محلہ سے منڈے کرڈیاں کہتی ایہہ کمائی

راہ پارسی اوہ لکھ نہ سکے کہتی ایہہ پڑھائی

ایک والد نے کہنے پتریں تائیں پالیا مر کے کہنے پتر ایک فڈھے نون ساٹھ نہ سکے جہرے

بوجھے بوجھے ڈھکے کھانہ میں آج اوہناں میں واں باپ نے آزرده ہوئے بھرے ہو کے باواں

شام لاٹے دیں تھاواں سجھے زور وراں نے ملایا کوٹھیاں تے چبارے اُسے بازار تہ چھڈیاں گلیاں

دا کر نے ان پڑھ پنڈاں وچ پھلان پھلایا بند کئی ہزاراں فیس نے لیندے تاں ایک تیکہ لاندے

ہوٹلاں وچوں روٹی سُکڑ لوکی گھریں منگاندے ہوٹھیاں ایڈیاں کول تے نازک گھریں نہ ان پکاندے

بجرے چہرے تھوٹیاں وچھے کرے سن قصائی کھوتے دا آج گوشت وڈا کرے پے کھائی

سیاست دانان پاکتان نون لیکان ایڈیاں لایاں پاکتان نون وچ وچ کے کرے پے کھایاں

کئی تنظیمیں ڈھرے آج بن گئے اڈا ڈھنڈے لائے جھلی حسد گلے تے کہیندے ہین اصول بنائے

جس ہنہ لاٹھی ٹچھ او سے دی چوری سینہ زوری ہنہ دی تیری تو سے دی میری ہنہاں چر ڈنگری

اسلمہ آئیاں وافر ہو یا موٹھھیاں تے ملکاندے کلاسکروفاں ہر گھر بھیتیاں

ہر ہنہ اندر ڈھرے نے آئے اڈا ڈھنڈے ڈیرے نون کاں اتے بنیر ٹنگے وڈن سونے چہرے

شہراں وچ پتر تالاں ہندیاں بھیتیاں دن تے لائیں حبٹ جلیوس برآمد ہندے آج کل گلیں باتیں

مال روڈ تے گھنٹے پچھوں اڈا ڈھنڈے مابندے بھن کے شیتے بساں ساڈن نعرے اچی لاندے

نرساں ڈاکٹر مال روڈ تے روز جلیوس نے کڈھ دے ترڈے نہ ہن مریض دھار اپریشن وچے چھڈے

دوہ دا بھیتیاں ای رہ گیا کچی لستی دیندے کیمیکل ددھاں وچ پاند کے نون کوئی نہ کہندے

دہی کلو آج سو دی بھیتیاں تہ پار ہنہ پھراون گھر تک جانداں پانی بن جا کے دہی کچھ کے کھاون

پورا قول نہ کدھر تگدا سا سے ڈنڈی مارن سبزیاں اتے پاکے پانی پوری کرے دھارن

سنگ سماں اسے آینا بھیتیاں تو بہ میں ساں کر دی کھنڈ سٹھاں دی کلو ہوئی کھائی چنڈی پر دی

کھنڈ پیلایاں ختم ہوئے نے کارڈن بن گئے ساں ماڈناں سے وچ بنگلے بن گئے بڑے ڈیزائن پیار

چوہا کدی سکان بناؤن دے دوسر روز سی ایندا تو با کدی سکان بناؤن دے دوسر روز سی ایندا

آج اوہ باراں سوا سے لیندا ہنچے دی مٹور سے کہندا

انج پٹواری من مرضی دی کردے پٹے کماٹی

کئی ہزاراں فرد دالیندے بھلیا خوف الہی

کئی کئی وار پلاٹ ایک ویچن کرن ناجائز کماٹی
کھوہ داناں نشان نہرہ گیا اڈاڈ ماؤن بنا
وڑج بجاو بیٹھ کے کھانا ہوٹل تھیں یادون
منہ وڑج پان تے اک ہتھ سگریٹ ہو یا کھنا بہنا

کھبے ہتھ نال کھاندے پیندے ٹمک کھلوکے کھاندے
تھایاں سے وڑج واہو کھانے پاپا کے گواندے

گون داؤل سلیقہ ناہی جباری بے مہارے
ادہ اپنے ناں تے ادھے شادی ہل بنایا
پاسد پیرت نہ سکے اپنا نہ ہتھ پیر ہلاندا
پٹ پٹ تکر تکر ہندا اکھیوں نیرو گاوے

پاکستان ملک دے اندر کھلریاں عجب و باواں
شوگر، فالج، بلڈ پریشر چنبریاں آن بلاواں

مارے ڈبرے راجے رانے جے چنن سب مقامیں
ہن ہر شہر داصو بہن جا کے لکھ کے بنیر لائے
مڈھوں مسلماناں دے دشمن پھردے انج مہر چاٹی
کٹے وچھے کئے مارے کئی جی مارے گھر دے
ہر اک شہر دھماکے کر کے امن امان مہلایا

کئی انول جاناں نے پھتیا اجل پایے پتے
سرحد وچوں کابل تیکر آئے بن کے ڈاراں
کوٹھیاں بنجکے کئی بنا کے سانجھ بیٹھے تھاداں
نوریشتر دا جھکڑا پاپا کے ملت نون لراون

خانقا ہواں مدرسیاں اندر سبق لرون دادیندے
کلاسکون چلائی دی کیوں کہ دسن اٹھدے بہندے

ڈیڑاں ہر نگر دے اندر پھتیا اٹھتی چاٹی
پیو دادے دے پلایاں کھیتیر صہناں وڑج گواٹے
اک کروٹ دی کلہ پلئی وڑج کے عیش اداون
ہتھ وڑج ہتھونے کن وڑج ٹوٹی موٹا بل اینہاں گہنا

اکھن بہن کرن پھرن دے ادب آداب سارے
ساڈے کلے اٹے پھتیا قبضہ جس جابایا
پر ادہ فالج دے وڑج پھتیا جاپان علاج کئی جاندا
منہ دے وچوں جوں جوں کردا بات سمجھ نہ آوے

ذہنی کشمکش اے ایسی کوئی آسودہ ناہی
جاہر صوبے سن قائد اعظم ہتھیں آپ بناٹے
یہود نصاریٰ ہندو بدھ پارسی نے عیسائی
کھارتی ساڈیاں خداں اٹے رہن شرارتاں کردے
طالباناں نے دہشت گردی دا طوفان مہلایا
وڑج سکولاں تے مسیتاں خود کش حملے کیتے
اج پٹھاناں وڑج پنجاب دے کیتیاں عیش بہاریاں
سک سرمہ تے پٹے وڑج کے مان د کھنڈیاں
وڑج مسیتاں مولوی لڑدے پیکر اچھے لاون

آل دو ایوں جھکھوں مردے لوک پنجابے آون

ایچھے کر کے کچھ پڑھائی مُقتی جی بن جاون

صدقے تے خماٹاں کھا کھا مارے رہن ڈکاراں

کر کر چار نکاح حرامی عیشاں موزج اڈاون

تک ابلیس وری نادم ہو یا ایخ دیاں سچ و چاراں

رشتوت خورد دی گدھی پڑھدی ساؤد ہندے تھنے

لے کے فیس نکاح منہ منگی کھیسے دے دوج پاون

آپ طلاقاں لے کے دیندے اگے رشتے جوڑن

بہن اکھوا کے ظالم وحشی بنیا رشتہ توڑن

کڑیاں نون عدالت لے کے ناستی رشتے جوڑن

حلوے کلڑ ساتھ چالنے اُتے ڈھڈل کھاون

نشہ ایناں گھر گھر ہو یا پیون تے پلاون

اج شراب ہیردن ایم دے عادی خاصی عامی

گناہ کبیرہ عام ہندے نے پھتیا شام سویرے

ایمبولینس چلن اینیاں زخمی فیر نہ ممکن

لہو دیاں نہراں جباری ہوئیاں لاشاں کیڑو کھلن

کیتھے قبر بنی اے تیری دس پھتھے دل جانی

میں زہریکا نون ملن دی خاطر شہر دے ڈلے آئی

اک ٹرالے اٹاں والے آکے ٹکر لائی

میوہ ہسپتال دے اندر آئے لے سپاہی

میرا ہوش حواس نہ قائم سخت بے ہوشی آئی

میرا روح قبض اوس کیت تیرے کول پوجایا

پتہ نہیں فیر کپڑی جاگر لاوارث دفنائی

چنگا ہو یا مقتل گاہوں پنج کے ایچھے آئی

مہر پانے آگاں بلیاں ڈاڈا شور دہائی

ایچھوں کھانڈ پینڈے رہ کے کرے موزج بہاراں

کڑیاں نون شاگرد بنا کے عقدے دوج لیاون

بچلے کو تھیاں ہنن آسارے ہیچہ اینہاں ڈکاراں

رشتوت خوردی اینی ہو گئی اس بن کم نہ چلے

عالم فاضل نکاح دے اُتے کئی کئی عقد پڑھاون

فیر حلالہ کر کے آپے دین دلوں مکھہ موڑن

کپہ کپہ بھیس وٹائے اینہاں ختم پڑھن نون جاند

پھتیا سود خوردی اے اینی ہند و دی شراون

پہلاں بھنگاں پی ملنگاں لئی سی سر بدنامی

چہرے اُتے روپ نہ رتی وانگ بھیاڈاں چہرے

ایمبولینس چلن اینیاں زخمی فیر نہ ممکن

لہو دیاں نہراں جباری ہوئیاں لاشاں کیڑو کھلن

تیرے نال و ہاٹی کیونکر اپنی دس کہانی

کپہ میں دساں پھتیا تینوں میں سنگ کپہ و ہاٹی

رکتے اُتے بیٹھ کے پھتیا بھائی سپدم آئی

رکتے نون اٹاں کے شٹیا میں تھلے ساں آئی

پہرنگ چکی ساں میں پھتیا زساں بولی لائی

ایسے کشمکش دے اندر عزرائیل سی آیا

لاش میری دوج مردے خانے کئے لوز ٹکانی

نال تیرے ہن رہ کے کھتیا ایچھے وقت گزاراں

ابد جہان نرالا کھتیا ایچھے موح بہاراں

ایکھڈنٹ نے آئے ہندے دیکھے اکھیں جا کے

دُوح کے کندھاں دے نال مردے مایاں نون رواداں

کئی کئی پکلاں حکومت ساڈی نرک کاتے بنوایاں

نہ قانون شریعت اتے کو دی عمل لوکانی

ڈنیگی کھچر عام ہو یا اسے گھر گھر بنیاں جاون

قطرے پوری دے بالاں نون نرساں آ پلاون

کسیاں تائیں شوگر چمیری مرصن کسیاں فون گچے

کوئی دوائی اثر نہیں کر دی کر دے حال دہائی

تن سالوں دا عرصہ لنگھیا میٹر لگیا سانی

پتہ لگا ایہہ میٹر جلی ڈسیا اسپاہی

بل بجلی دا وچ کے کانٹے کھتیا میں ادایا

سوٹی گیس دا میٹر فیر میں گھر دے وچ لوایا

خورے پچھوں کہہ ہو یا اسے سنجیا گھر ہمارا

بد تمیزی تے گت جی بے ادبی مشہور ہوئے اج

ہر پاسے نے باطل رسماں حق دی کتے آواز نہ کوئی

شرعیاں تے منسکیناں تائیں جینا اج عذاب ہو یا

میت پی ہمسائے دے گھر سن دے گیت پیارے میں

گڈیاں ڈوراں ہتھ وچ پھریاں روکن والا ناہیں

ماواں بھنیاں پھرن آوارہ غور نہ اینہاں تائیں

ماشہ نہیں اعتبار کسے تے گندیاں بھریاں نہراں

چوری دشت گردی دے وچ ملک ساڈا مشہور ہے اج

گڈیاں لاکے بلب جگاندے ٹیپاں ٹی وی لاندے میں

ملاں منبراں اتے بہہ کے چندے موزاگرا ہندے میں

اک دو گلاں ہو رہیں دساں دنیا وچ توں آ کے

موٹر سائیکل دے چک پتھے مندے تیز دودا دن

آینا زرشاے سرکاں اتے لنگھ نہ سکن مایاں

سجے کھبے اگے پچھے دی ہن ہک ش نہ کافی

ڈنیگی کھچر عام ہو یا اسے گھر گھر بنیاں جاون

قطرے پوری دے بالاں نون نرساں آ پلاون

پنڈ ساڈے دے کل پٹواری فالج دے وچ رتھے

بلڈ پریشر دے نال عاجز بنیکاں دی لوکانی

قیرے پچھوں کھتیا میں وی بجلی گھر لوائی

سارا دن ادہ غائب رہندی اک دو ڈواری آئی

بل بجلی دا وچ کے کانٹے کھتیا میں ادایا

سوٹی گیس دا میٹر فیر میں گھر دے وچ لوایا

اکٹر گیس غائب سی رہندی بل آڈنڈا رہیا ہمارا

بد زبانیاں بد کلامی سبھناں دے منشور ہوئے اج

منہ آتے اکھاں ڈھریاں دید لحاظ نہ کوئی

اٹ دا نہیں تصور رتی اج آوا ای خراب ہو یا

حق ہمسایاں نون اج بھلیا کر دے شور کھارے میں

گڈیاں ڈوراں ہتھ وچ پھریاں روکن والا ناہیں

ماواں بھنیاں پھرن آوارہ غور نہ اینہاں تائیں

سپاں دانگوں ڈنگ لگا دن کھچو دانگوں نہراں میں

مسود بیان بھواتے رشوت اینہاں دا دستور ہے اج

گڈیاں لاکے بلب جگاندے ٹیپاں ٹی وی لاندے میں

ملاں منبراں اتے بہہ کے چندے موزاگرا ہندے میں

عیش آرام نا اہلاں دے لٹی لائق ٹھکھے مُردے نی

عالم سبھے نگرے لگ کے جاہل موحاں کردے نی

کرڈیاں بن مٹھن پھرن بازاریں غیرت پاپے مٹھلے نی
پیر بازار جسمہ بازار جا کے برگر کھانڈیاں نی
بے نورے نے چہرے لگدے آب و تاب نہ کوئی اے
دیکھن نوں ایہ مشہری جاہن وچوں دانگ مُصتبر نیں
ہنٹھیاں کرڈے نیں سکھاں دانگوں بودے عجب بزانڈ نیں

ہر محلہ شو بنڈ خانہ بیوٹی پار لڑ کھلے نیں —

دھیاں بھینیاں ماویں رل کے سیر کرن نوں جانڈیاں نیں
تندہ نیں وگڑی تانی وگڑی ادب آدابہ کوئی اے
اٹ پیٹے تے چوہدی نکلن گھر گھر شور بکتر نیں
باننا اپنے دیس دا بھلے بکراں لچھے پانڈے نیں

دیکھ دیکھ کے حلیئے پھتیا مینوں ڈرحت لگداسی

دانگ ہلا کوخان ایہ جاہن مہربا ہراک اگداسی

کاہدے لٹی دنیا تے آٹے مٹھلے عقل دانائی اے
موجی تیلی جٹ اکھوانڈے بسینر بورڈ لکھوانڈے تے
شریف پناوتح گوشے لگیا اچ چودھرائی وافرے
اپنے چھڈ کے عزیزا تائیں تختے دیندے پیارے نیں
مٹھے جئے مٹھے راہ تے رائیگاں وقت گوانڈے نیں

پھرن آوارہ گردی کرد جین دا حج نہ کائی اے
چھتھے بن گئے سیدنے اچ شہراں دوچا جاکتے
نشلاں پوڑ خراب نے بوٹیاں بے حیائی وافرے
راہواں دوچا ٹوٹے کدھ دے کڈے راہ کھلا دیں
جیہڑے راہوں روکن ما پے اور ہر بہتا جانڈے نیں

پنڈ اسادے اک سکول سی غورٹ نال پڑھانڈے سن

وقت دی کر پانڈے کا بچے شوقوں سبق پکانڈے سن

قسم کھاہدی اے نہیں پڑھاؤنا، فیس لٹی سینے تن گئے نیں
عقد نکاح ادہ کرے او تھے مایاں فون بھلانڈیاں نیں

کئی اکیڈمیاں، ٹیوشن سنٹر ہر گلی وچ بن گئے نیں
ڈرتھا و رکواریاں لہرے و ترح عدا ت جانڈیاں نیں

چار دیہاڑے عیش اڈا کے چھتر کھانڈیاں رنڈیاں نیں

ماواں نے بد معاش اچ جتے شرافتاں منہ چھپاؤنڈیاں نیں

کیہڑی کیہڑی گل میں دساں روح میرا کر لاندے
جدیسی بیٹھاں دھرتی تکان روح میرا گھبراندے

زناں دی کمانی کھانڈے آپ ویلے گھر بندے نیں

جیوا سٹہ تے دھوکھے بازی مہنر ایہناں فون کہندے نیں

افراقری، بے روزگاری قتل و غارت عام ہوئی اے

پاکستان دی آبرو عزت دُنیا و ترح بدنام ہوئی اے

چنگا ہویا گت خانے نوں چھڈ کے ایچھے آرہی ایں

بیتے سارے حال حوالے بھتیا سچ سناہ ہی ایں

بالا موچی کونسلر بنیا عقلوں دُور دورا ڈالا

ایم این اے لوہار اے بنیا نذرے دا جو لئی اے

یک سو ایک ادھنے سن مارے نامی تے گرامی اے

جناز گاہ سہی توں بنوائی حلیہ اوس گویا اے

ایس الیکشن دے وچ بھتیا جتیا پنڈ اسادا اے

ناظم پنڈ دا لکھو تیلی ایم پی اے اک نائی اے

وزیر اسادے پنڈ دا بنیا قاتل جیہڑا نامی اے

ادھنے قبرستان نوں ڈھاہ کے پلازا عجب بنایا اے

اٹان پیٹ کے کوھلی اُتے وزیر صاحب نے لائیاں نہیں

پُور کے کھوہی نوں پدھرا کیتا ٹوٹیاں ٹور گواٹیاں نہیں

میٹھ کئی وچ بچدے پھردے لعنتاں جگے توں کھاندے میں

ہو دیاں پوڑیاں ہر گھر اگے لوکاں نہیں بنوٹیاں نہیں

پنیریاں تتھاواں چکر کھو بے ٹکلیاں ایہہ اجکل دیاں نہیں

ملک اسادے داہن بھتیا اللہ پاک اکی والی اے

پنڈ دے لوک جنازے چکے مور دے تے جان دے میں

گلیاں دے وچ ٹھیکیداراں کیتیاں عجب کماٹیاں نہیں

اچیاں بیویاں اینیاں گایاں میٹھ وچ نڈیاں چلے دیاں نہیں

ڈاڑ پیلی نوں کھائی جانڈی کرنی کپہر کھوالی اے

عامل لوکاں وچ اخباراں عجب استہار لو اٹے میں

اشرانصاری پڑھ کے ساگ مینوں خراب سناے میں

ویکھ حوراں دی ٹولی آئی ہتھ وچ سوغاتاں نہیں

دنیا وچ ہن میں نہیں جاناں مندے دن تے راتاں نہیں